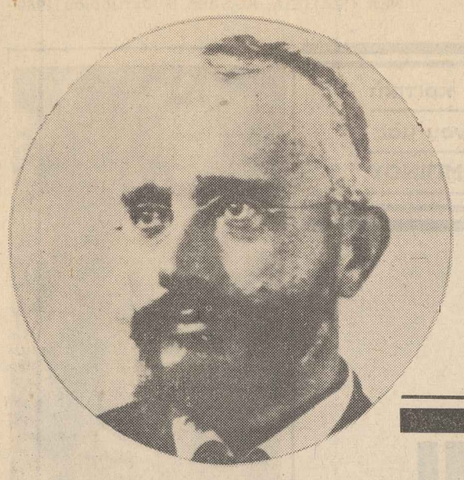

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἡ ἀνατολὴ ἑνὸς μεγάλου

ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΠΡΩΙ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποτίση στὴν Πρωτεύουσα τὸν φόρον τιμῆς ποὺ ὤφειλε ἐδῶ καὶ τριάντα τρία ὁλόκληρα χρόνια στὸν μεγάλο πολιτικό, τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο, καὶ τὸν ὁποῖον δὲν θέλησαν νὰ ἐξοφλήσουν μέχρι σήμερα, ἐκεῖνοι ἀκριβῶς, ποὺ ποικιλότροπα ἐκμεταλλεύθηκαν τὸ ὄνομα καὶ τὴν Ἱστορίαν του γιὰ τὴν πολιτική τους σταδιοδρομία! Κι' ἔπρεπε νὰ ἔλθη ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου γιὰ νὰ δείξη καὶ μὲ τὴν πρᾶξι της αὐτὴ ὅτι ὄντως εἶναι ἡ Ἐπανάστασις ὅλου τοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ Ἐπανάστασις ποὺ θάβει τὸ παρελθόν, τὰ μίση τοῦ παρελθόντος, καὶ ἑνώνει τὸν λαὸ ὁλόκληρο σὲ μιὰ προσπάθεια ὅλοι μαζὶ νὰ ὀργανώσουμε τὴν καινούργια Ἑλλάδα!

ΜΙΑ Η ΙΣΤΟΡΙΑ πρέπει πάντα νὰ στέκεται πυξίδα γιὰ κάθε κυβερνήτη. Καὶ ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη χωρὶς νὰ ἀναφέρωνται τὰ δυὸ μεγάλα ὀνόματα τῶν νεωτέρων χρόνων, τοῦ Χαριλάου Τρικούπη καὶ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὅπως καὶ ἡ ἀρχαία πολιτικὴ ἱστορία δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη χωρὶς τὸν Θεμιστοκλῆ καὶ τὸν Περικλῆ.

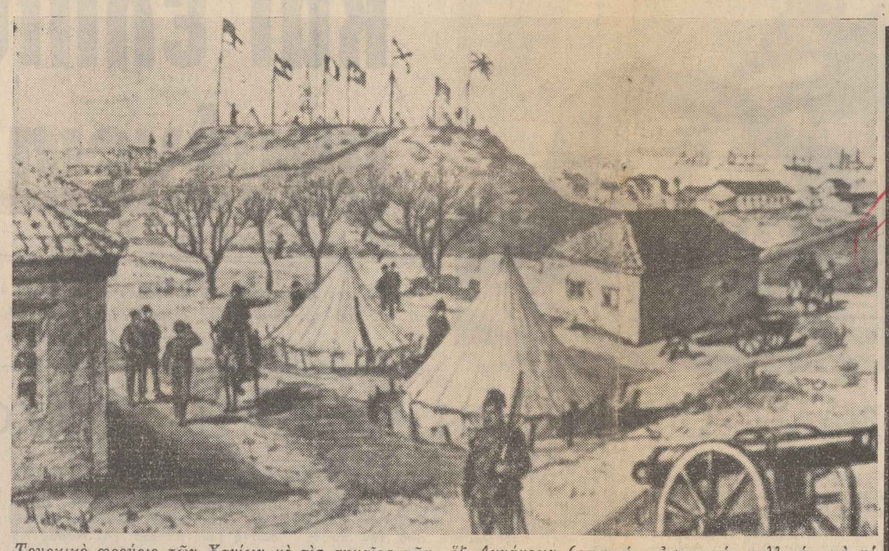

Τουρκικὸ φρούριο τῶν Χανίων μὲ τὶς σημαῖες τῶν ἓξ Δυνάμεων (ρωσική, αὐστριακή, γαλλική, στὸ μέσο ἡ τουρκικὴ καὶ μετὰ ἡ γερμανική, ἰταλικὴ καὶ ἀγγλική). (Εἰκόνα τοῦ Meleon Prion)

ἐκεῖ στὴν παλιὰ λεωφόρο Κηφισιᾶς, ἐκεῖ ἄπου ἄλλοτε ἦσαν οἱ στρατῶνες, σὲ μιὰ θέσι ποὺ τόσο εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὰ γεγονότα ποὺ χαράκτηκαν βαθιὰ στὴν Ἱστορία, ποὺ ἔγραψε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, περίτεχνο καὶ μεγαλοπρεπὲς στήθηκε τὸ ἄγαλμα τοῦ μεγάλου μας πολιτικοῦ, ὑψώθηκε ὁ ἀνδριάς του καὶ θὰ ἀγναντεύη ἀπὸ ἐκεῖ τὸν Ὑμηττὸ γιὰ νὰ ἀντιλαλῆ τὸ συμβολικὸ κρητικὸ τραγούδι γιὰ τὴν ἐλευθερία, τὸ θλιβερὸ καὶ γεμᾶτο παράπονο αὐτὸ τραγούδι, ποὺ ὁ πολιτικὸς πάντα τραγουδοῦσε ὅταν βρισκόταν σὲ μεγάλη λύπη γιὰ τὴν σκλαβιὰ τῆς ἰδιαίτερής του πατρίδος, ἢ σὲ μεγάλη χαρά.

«Σὲ ψηλὸ βουνό, σὲ ριζικὸ χα-
(ράκι,
κάθετ' ἕνας ἀητός
βρεμένος, χιονισμένος, ὁ κατη-
(μένος
καὶ παιρακαλεῖ τὸν ἥλιο ν' ἀνα-
(τείλη.
Ἥλιε, ἀνάτειλε!
Ἥλιε, λάμψε καὶ δῶς καὶ μένα
γιὰ νὰ λυώσουνε τὰ χιόνια
ἀπ' τὰ φτερά μου
καὶ τὰ κρούσταλλα ἀποῦ τὰ
(ἀκρόνυχά μου».

Θὰ ἀντιλαλήση τὸ τραγούδι αὐτὸ καὶ θὰ φθάση ὡς πέρα στὴν Κρήτη, θὰ σκορπισθῆ ἀπ' τ' Ἀκρωτήρι ψηλὰ στὸν Ψηλορείτη γιὰ νὰ κηρύξη ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ Πατρίδα ἔκαμε στὸ μεγάλο της τέκνο τὸ στοιχειῶδες της καθῆκον!

Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὅπως ὅλοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες, γέμισε καὶ ἀνδρείεψαν μὲς στὶς ψυχὲς ὅλων τῶν Ἑλλήνων τὰ μεγαλύτερα πάθη μίσους καὶ λατρείας. Κανεὶς μέσα στὶς ὅλπτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας δὲν ἀναφέρεται νὰ ἔχη τόσον θανάσιμους ἐχθροὺς καὶ τόσον φανατικοὺς φίλους!

Κι' ὅμως ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶναι ἐκεῖνος — κι' αὐτὸ τὸ ποιοσδέχονται ἐχθροὶ καὶ φίλοι — ποὺ ἐδημιούργησε τὴν Ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος! Γιατὶ ἀσφαλῶς ἐντελῶς διαφορετικὴ θὰ ἦταν ἡ Ἱστορία μας ἂν μέσα σὸ πέρασμα τῶν χρόνων δὲν ἐδέσποζε ἡ μεγάλη μορφὴ τοῦ Βενιζέλου! Ἢ ἂν ἀκόμη ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος περιοριζόταν, ὅπως τὸν εἶχε ὁρίσει ὁ πατέρας του, στὸ ἐμπορικὸ κατάστημά τους τῶν Χανίων, γιὰ νὰ γίνη ἐκεῖ ἕνας Κροῖσος τοῦ πλούτου ἴσως, ἀλλὰ ὄχι ὁ πολιτικὸς ποὺ θὰ ἕνωνε πρῶτα τὴν Κρήτη μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα καὶ ποὺ μετὰ θὰ ἔβαζε τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του σὲ κάθε μεγάλο γεγονὸς ποὺ ἀντιμετώπισε ἡ Πατρίδα, κυρίως μετὰ τὸν ντροπιασμένο πόλεμο τοῦ 1897!

Ὁ πόλεμος αὐτὸς εἶχε σβήσει ἀπὸ τὶς ψυχὲς τῶν Κρητικῶν κάθε ἐλπίδα πιὰ γιὰ τὴν ἕνωσι τῆς Μεγαλονήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα!

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς ἀμφιβολίες, τὶς κρίσιμες αὐτὲς στιγμὲς τοῦ μακρόχρονου ἀγώνος, ἐγείρεται ἡ μορφὴ τοῦ Βενιζέλου καὶ ἀπευθύνει μιὰ διακοίνωσι πρὸς τὸν ἀρχηγὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ στόλου ποὺ ναυλοχοῦσε ἐκεῖ, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν, χωρὶς νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ μεγάλο αἴτημα τῆς ἑνώσεως, ἐδήλωνε ὅτι δέχεται ὁ Κρητικὸς λαὸς τὴν προσωρινὴ λύσι τῆς Αὐτονομίας!

Ἡ Δύσις ἀμφιταλαντεύεται. Βλέπει τὸ δίκαιον τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, μὰ δὲν θέλει καὶ νὰ κηρυχθῆ ἀναφανδὸν ἐχθρὰ τῆς Τουρκίας! Κυρίως ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία. Γι' αὐτὸ τέσσαρες μόνον ναύαρχοι τοῦ στόλου συζητοῦν μὲ τὴν ὑπὸ τὸν Βενιζέλον ἐπίτροπὴν τῶν Κρητῶν! Κι' ἀποφασίζεται ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως. Ἀμέσως τότε διορίζεται προσωρινὸς ἁρμοστής, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς ἀμφιταλαντεύσεις γιὰ τὴν ἐκλογή 'του, ὁ πρίγκιψ Γεώργιος! Ἀποβιβάζεται στὰ Χανιὰ κι' ἐκλέγει ἀμέσως τὸ προσωρινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστάσεως, στὸ ὁποῖον τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μόνον ἀναλαμβάνει ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνη ὅτι δὲν δεσπόζει ἡ φυσιογνωμία του καὶ πάλιν!

ΘΕΡΙΣΟΣ

Λίγο ὕστερα, τὸν Μάϊον τοῦ 1899 ὁ ἁρμοστὴς φεύγει ἀπὸ τὴν Κρήτη γιὰ τὴν Εὐρώπη ὑποσχόμενος ὅτι στὴν ἐπάνοδό του θὰ ἔφερνε τὴν Ἕνωσι! Μὰ ἡ διορατικότης τοῦ Βενιζέλου δὲν παρασύρεται ἀπὸ εὐσεβεῖς πόθους. Ξέρει ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀπραγματοποίητο καὶ σὰν μεγάλος πολιτικὸς ξέρει τὴν σημασία ποὺ θὰ ἔχη γιὰ ἕνα λαὸ νὰ γαλουχῆται μὲ μιὰ ἐλπίδα καὶ νὰ τὴν βλέπη νὰ καταποντίζεται. Καὶ διαφωνεῖ.

Εἶναι ἡ πρώτη διαφωνία Ἁρμοστοῦ καὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ὁ ἐπαναστατὴς πιστεύει ὅτι δὲν θὰ δώσουν ποτὲ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἕνωσι, ὅπως ἔχουν τότε τὰ εὐρωπαϊκὰ πράγματα. Ἡ ἐλευθερία κατακτᾶται, δὲν προσφέρεται!

Μὰ ἐπακολουθεῖ καὶ δεύτερη διαφωνία μὲ τὸν Ἁριμοστή, ὅταν αὐτὸς θέλη νὰ κτίση Ἀνάκτορο στὴν Κρήτη. Ἀντιδρᾶ μὲ λύσσα ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Ἀνάκτορο καὶ Αὐλὴ τοῦ Ἁρμοστοῦ σημαίνει ἀποδοχὴ τῆς προσωρινῆς λύσεως σὰν μόνιμης. Καὶ ἡ διάστασις ἀρχίζει νὰ παίρνη μεγαλύτερη ἀκόμη ἔκτασι, ὅταν στὸ Συμβούλιον ἔρχεται νὰ συζητηθῆ ὁ προϋπολογισμός. Βλέπει τότε ὁ μεγάλος πολιτικὸς ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ βρεθῆ τρόπος νὰ ἀπομακρυνθοῦν τὰ διεθνῆ στρατεύματα ἀπὸ τὴν Νῆσον. Ἡ ἀπομάκρυνσίς τους θὰ ὁδηγοῦσε ἀσφαλέστερα στὴν πλήρη αὐτοδιάθεσι τῆς Κρήτης.

Ἡ πρότασις αὐτὴ καὶ ἡ ἐπιμονή του νὰ γίνη δεκτὴ δημιουργεῖ ρῆξι ὄχι μόνον μὲ τὸν Ἁρμοστὴ ἀλλὰ καὶ μὲ ὡρισμένους ἀντιπάλους του, ποὺ πίστευαν πρὸς στιγμὴν ὅτι ἀπώτερη βλέψις τοῦ Βενιζέλου ἦταν ἡ δημιουργία αὐτονόμου ἡγεμονίας μὲ ἡγεμόνα τὸν ἴδιον!

Μόνον ἡ παραίτησίς του θὰ ἀφώπλιζε τοὺς ἀντιπάλους του. Καὶ στὶς 17 Μαρτίου τοῦ 1901 δὲν διστάζει νὰ τὴν ὑποβάλη!

Ἐπὶ τρία χρόνια ὁ Βενιζέλος βρίσκεται στὸ παρασκήνιον. Μὲ ἀποτέλεσμα ἡ διοίκησις νὰ παραλύση ἐντελῶς. Τὸ ὄνειρο ἀπομακρύνεται. Καὶ μόνον μιὰ δυνατὴ θέλησις, μιὰ ἐνέργεια γενναία μπορεῖ νὰ σώση τὴν κατάστασι. Ἡ Ἐπανάστασις εἶναι ἀναπότρεπτη. Καὶ ἐξερράγη στὶς 23 Μαρτίου τοῦ 1905 ὅταν ἡ συνέλευσις ποὺ συνέρχεται στὴν Θέρισο, ἐκλέγη ἀρχηγό της τὸν Βενιζέλο καὶ κηρύσσει «Τὴν Πολιτικὴν Ἕνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἓν μόνον ἐλεύθερον συνταγματικὸν κράτος».

Οἱ Δυνάμεις δέχονται κατ' ἀρχὴν τὶς ἀξιώσεις τῶν ἐπαναστατῶν. Ἡ Ἀθήνα, ποὺ εἶχε παρασυρθῆ στὸ μεταξὺ ἀπὸ πληροφορίες ποὺ ἔντεχνα μετεβίβαζαν στὴν πρωτεύουσα οἱ κύκλοι τοῦ Ἁρμοστοῦ, διαφωτίζεται ἀπὸ τὸν στενὸ συνεργάτη τοῦ Βενιζέλου, τὸν Μαρκαντωνάκη καὶ τύπος καὶ λαὸς στέκονται στὸ πλευρὸ τῶν ἐπαναστατῶν.

Πρώτη παραχώρησις τῶν Δυνάμεων εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος στὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων νὰ διορίζη αὐτὸς ὕπατον ἁρμοστὴν καὶ στὸν Κρητικὸ λαὸ τὸ δικαίωμα νὰ σχηματίση δικό του στρατὸ ὠργανωμένο ἀπὸ Ἕλληνας ἀξιωματικούς.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1906 ὁ πρίγκιψ Γεώργιος βλέπει ὅτι δὲν ἔχει πιὰ θέσι στὴν Μεγαλόνησο. Καὶ μιὰ νύχτα φεύγει κρυφὰ ἀπὸ τὴν Κρήτη. Καὶ τὸν διαδέχεται, διωρισμένος ἀπὸ τὴν Ἀθήνας, ὁ Ἀλέξανδρος Ζαΐμης.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Τὰ γεγονότα στὴν Κρήτη βαίνουν ὁμαλά. Ἡ ἐξέλιξις εἶναι ἀκριβῶς ἐκείνη ποὺ περίμενε ὁ ὀργανωτής της. Μὰ ἂν στὴν μακρυνὴ Κρήτη ἀποκαθίστανται ἡ τάξις, δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ στὴν μητέρα Ἑλλάδα, ὅπου μετὰ τὴν κατασχύνη τοῦ 1897 ὅλα μὲ τὸ πρίσμα τοῦ παλαιοκομματισμοῦ καὶ τῆς φαυλοκρατίας πηγαίνουν ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Κι' ἐνῷ στὸν διεθνῆ ὁρίζοντα συγκεντρώνονται νέφη ποὺ ἀπειλοῦν ἀκριβῶς τὰ ἑλληνικὰ σύνορα, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἑτοιμάσει τίποτα γιὰ νὰ μπορῆ νὰ ἀντιμετωπίση μιὰ δύσκολη κατάστασι. Αὐτὸ τὸ νιώθουν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ποὺ ξέρουν σὲ τί κακὴ κατάστασι βρίσκεται ὁ στρατός, κυρίως ἀπὸ πλευρᾶς ἐξοπλισμοῦ.

Κι' ἀποφασίζουν τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1909 βάζοντας ἐπὶ κεφαλῆς τους τὸν συνταγματάρχην Ζορμπᾶν.

Ἡ κυβέρνησις Ράλλη παραιτεῖται καὶ τὸν διαδέχεται ὁ Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, ἐνῷ κατ' οὐσίαν τὴν ἐξουσία κατέχει ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος! Ἡ κατάστασις εἶναι ἀνώμαλη. Καὶ ἀναιζητεῖ τὸν ἄνθρωπον ποὺ θὰ ἔχη τὴν δύναμι νὰ ἐπιθληθῆ καὶ νὰ προετοιμάση τὸ κράτος γιὰ τὰ μεγάλα γεγονότα ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν.

Ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις ποὺ ἀπεργάσθηκε ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος θὰ ὁλοκληρωθῆ ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο. Χαρακτηριστικὸ τῆς σοφῆς ἀποφάσεως ποὺ πῆρε ὁ Σύνδεσμος νὰ καλέση τὸν Βενιζέλον νὰ ἀναλάβη τὰ ἡνία τοῦ κράτους ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀναίμακτη ἐπανάστασι ἦταν ἕνα ἄρθρο τοῦ μεγάλου Ἄγγλου δημοσιογράφου Ντυλόν, ὁ ὁποῖος ἀναλύων τὴν κατάστασιν ποὺ ἐδημιουργήθη στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἐπανάστασι στὸ Γουδί, κατέληγε στὸ συμπέρασμα:

«Ἀνήρ, ἐν τούτοις, μὲ ἰσχυρὰν προσωπικότητα δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ λόγου καὶ νὰ καθοδηγῆ τὸν δῆμον εὐκόλως θὰ ἠνάγκαζε τὴν πλάστιγγα νὰ κλίνη πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ἕνα δὲ μόνον γνωρίζω τοιοῦτον ἄνδρα μεταξὺ τῶν Ἑλληνοφώνων λαῶν. Καὶ οὗτος εἶναι Κρής. Ἔνθερμος μεταρρυθμιστής, ὀβιδερκὴς παρατηρητής, εὐσυνείδητος ἐργάτης!».

Παίρνει πλέον ὁριστικὰ τὴν ἀπόφασι ὁ Βενιζέλος νὰ ἔλθη στὴν Ἑλλάδα. Ἔρχεται σπὰς Ἀθήνας ἀλλὰ θέλει νὰ μελετήση πρῶτα τὴν ἐδῶ κατάστασι. Καὶ ὅταν ἀκόμη φθάνη ἐδῶ, χωρὶς καὶ μὲ τὰ μέλη τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ποὺ τὸν προσεκάλεσαν νὰ ἔρθη σὲ ἐπαφή, κρυμμένος κάπου παρακολουθεῖ τὰ γεγονότα. Εἶναι οἱ αἰώνιες μικροπολιτικές, ἡ στενοκέφαλη ἄμυνα τῶν παλαιοκομματικῶν ποὺ φέρουν σὲ ὁλοκληρωτικὴ παράλυσι τὸν κρατικὸ μηχανισμό. Μὰ εἶναι δυνατὸν ἕνας ἥλιος νὰ μὴν λάμψη μονομιᾶς! Ὅσος καὶ ἂν ἦταν ὁ πόθος του νὰ μείνη κρυμμένος ἔγινε γνωστὴ ἀμέσως ἡ ἄφιξίς του καὶ ἄρθρα, συνεντεύξεις, παρουσιάσεις, ἐπισκέψεις, τὸν ἔφεραν στὸ προσκήνιον.

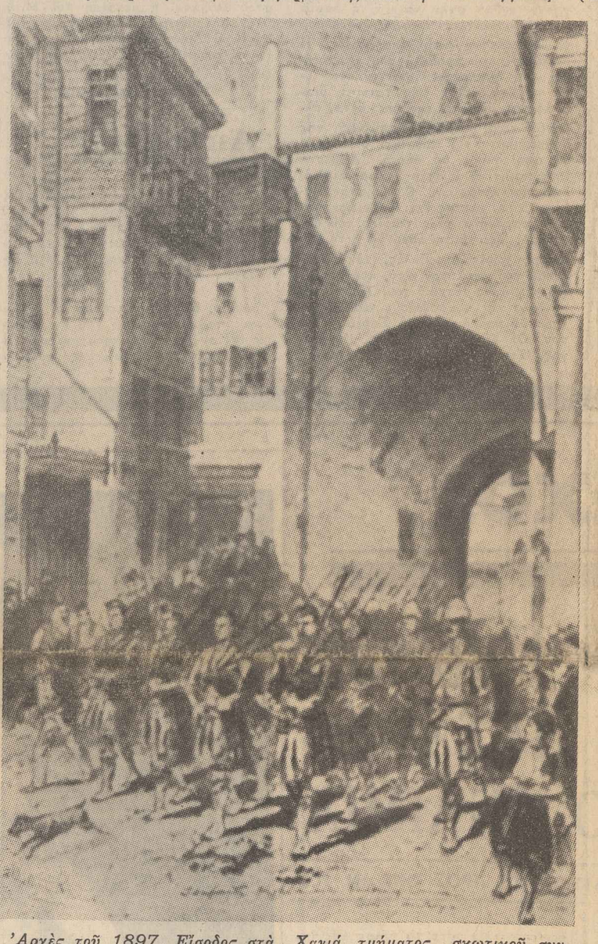

Ἀρχὲς τοῦ 1897. Εἴσοδος στὰ Χανιά, τμήματος σκωτικοῦ συντάγματος

Στὴν ἀρχὴ προέκυψαν ὡρισμένες διαφωνίες. Τὰ Ἀνάκτορα φοβοῦνται μήπως ἡ πρότασις τοῦ Βενιζέλου γιὰ σύγκλησι μεταρρυθμιστικῆς συνελεύσεως φέρη σὲ κίνδυνο τὸ καθεστώς. Ὁ Βενιζέλος βλέπει τὶς προσπάθειές του νὰ προσκρούουν πάλι σὲ συμφέροντα ὄχι τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ προσώπων. Σκέπτεται πρὸς στιγμὴν νὰ γυρίση πίσω στὰ Χανιά. Μὰ τοῦ ἀνακόπτουν τὸν δρόμο οἱ γιωήσιοι παπριῶται. Θὰ βρεθῆ ἡ χρυσῆ τομὴ ποὺ θὰ λύση τὰ ἐπίμαχα θέματα. Ὁ Βασιλεὺς ἀμφιταλαντεύεται γιὰ πολὺ μὰ τελικὰ δέχεται τὴν λύσι Βενιζέλου, ἀναθέτει τὴν κυβέρνησι στὸν Στέφανο Δραγούμη, ὁ ὁποῖος καὶ προκηρύσσει τὶς ἐκλογὲς Συνελεύσεως.

Τώρα ποὺ καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτη τὰ πράγματα ἔχουν ἐξομαλυνθῆ, μπορεῖ κι' αὐτὸς νὰ ἀναπαυθῆ γιὰ λίγο. Κι' ἀπέρχεται στὴν Ἑλβετία.

Στὶς 8 Αὐγούστου τοῦ 1910 γίνονται οἱ ἐκλογές. Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐκλέγεται Ἀττικάρχης καὶ ὁ Δημήτριος Ράλλης ὑποδεικνύει στὸν Βασιλέα νὰ ἀναθέση σ' αὐτὸν τὴν κυβέρνησιν.

Στὶς 5 Σεπτεμβρίου ἐπιστρέφει στὴν Ἑλλάδα ,ὅπου τυγχάνει παν-δήμου ὑποδοχῆς. Ἀντιμετωπίζει τὸν λαὸ μὲ τὴν ἴδια θέλησι ποὺ εἶχε κι' ὅταν πρὶν ἀπὸ τὸν Θέρισο τὸν κατηγοροῦσαν. Κι' αὐτὸς μόνος ἀμυνόταν. Δὲν τὸν προμάζει ἡ λαοθάλασσα. Καὶ στὴν μυριόστομη κραυγὴ τοῦ λαοῦ ποὺ ζητεῖ Συνταγματικὴ Συνέλευσι, καλύπτει ἡ στεντόρεια δική του φωνή: Ἀναθεωρητική! Καὶ τὸ πλῆθος ὑποτάσσεται.

Ἡ Ἱστορία τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιληφθῆ σ' ἕνα τόσον σύντομο σημείωμα. Ἐδῶ ἁπλῶς δοκιμάσαμε μὲ ἀδρὲς γραμμὲς νὰ σκιαγραφήσουμε τὴν μορφὴ τοῦ γίγαντα πολιτικοῦ μὲ τὴν εἴσοδό του στὴν πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία πολιτικὴ του τόσες δάφνες γιὰ τὴν χώρα καὶ τόσα φαρμάκια γιὰ τὸν ἴδιο τοῦ ἐπεφύλασσε ἀπὸ τὴν στιγμὴ «ποὺ ἔλαμψε ὁ ἥλιος καὶ λυώσανε τὰ χιόνια ἀπὸ τὰ φτερὰ τοῦ ἀητοῦ καὶ τὰ κρούσταλλα ἀποῦ τὰ ἀκρόνυχά του»!

Τὸ χρέος τῆς Ἑλλάδος νὰ τιμήση τὸ μεγάλο του τέκνον μόλις σήμερα ἐπιτελεῖται! Καὶ ἐπιτελεῖται ὄχι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἐπὶ δεκαετηρίδες ἐξεμετοιλλεύθησαν τὸ ὄνομά του παρουσιαζάμενοι ἐπὶ σὰν πολιτικοὶ του διάδοχοι, εἴτε σὰν ἀπὸ θέσεως παλαιοὶ του ἀντίπαλοι ,ἀλλ' ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κοίταξαν πίσω τὴν Ἱστορία τῆς Πατρίδος μὲ καθαρὰ μάτια καὶ ἤντλησαν ἀπ' αὐτὴν διδάγματα Δικαίου καὶ Ἠθικῆς!

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1935

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Μέσαι Σχολαὶ Ἐργοδηγῶν

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝ. ΕΜΠΟΡ. ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Σχολαὶ Τεχνιτῶν

ΜΗΧΑΝΟΤΕΧΝΙΤΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΤΩΝ

Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ:

—Μέγα ἰδιόκτητον κτιριακὸν συγκρότημα διδακτηρίων.
—Πρότυπα ἠλεκτρολογικὰ καὶ μηχανολογικὰ Ἐργαστήρια.
—Ἐποπτικὰ μέσα Μηχανῶν Ἐσωτερ. Καύσεως.
—Εἰδικὰς αἰθούσας Σχεδιάσεων
—Ὀπτικοακουστικὰ μέσα ἐκπαιδεύσεως.
—Πλήρεις σειρὰς ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας.

Ἡ ὑπερτριακονταετὴς εὐδόκιμος λειτουργία τοῦ ΗΦΑΙΣΤΟΥ ἀπέδωσεν ἄριστα στελέχη εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ναυτικόν.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μαθητευομένων εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν Σχολῶν ὑπολογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον.

Μέρος τῶν διδάκτρων τῶν μαθητῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Πληροφορίαι - Ἐγγραφαί: 9 - 1 καὶ 5 - 8 μ. μ.
Ρῶς 3 - Τέρμα Πατησίων - Τηλ. 281.228
καὶ Πανεπιστημίου 56, Μέγαρον «Ἑρμῆς»
5ος ὄροφος, Γραφ. 4 - Τηλ. 633.098

ραδιοτεχνία
τηλεόρασις
λογιστικὰ
ἀγγλικὰ
ζωγραφικὴ
διακοσμητικὴ

1. Μὲ προσωπική σας φοίτησι
2. Δι' Ἀλληλογραφίας

Κατάρτισις ἐφάμιλλος τῶν Σχολῶν Μιλάνου καὶ Παρισίων.

Χορηγοῦνται Ὑποτροφίαι.

Ἐγγραφαὶ καθημερινῶς

ΚΛΙΜΕΝΣ

Πειραιῶς 4, - Ἀθῆναι 101
Τηλ : 530.208 528.173
545.700 540.752

ΣΧΟΛΑΙ ΛΟΓΙΣΤΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ
ΣΤΕΝΟΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΩΝ

- Ἐμπιστευθῆτε μας καὶ σεῖς τὸ μέλλον σας.
- Ἡ πλέον διακεκριμένη προοδευτικὴ νεολαία κοσμεῖ τὰς αἰθούσας μας.
- Ἐξασφαλίζετε προνομιακὴν προτίμησιν δι' οἱανδήποτε θέσιν.

ΣΧΟΛΑΙ ΚΟΝΤΟΛΕΦΑ - ΑΓΙ - ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 10 - ΠΛΑΤ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ-ΤΗΛ. 610.454
Ἰδιωτικαὶ ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ κράτους. Ἐγγραφαὶ - πληροφορίαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηρύξεως τοῦ Βαλκανικοῦ Πολέμου

(5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912)

Τοῦ ἀντιναυάρχου Π. Ε. ΚΩΝΣΤΑ
Ἐπιτίμου Ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου

ΠΕΝΗΝΤΑ ἑπτὰ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε. — 5 Ὀκτωβρίου 1912 — ποὺ ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος, ὁ μόνος στόλος τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας, ἀνελάμβανε τὸ βαρύτατο ἔργο τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ τουρκικοῦ στόλου κατὰ τὸν σκληρότατον καὶ κρισιμώτατον Βαλκανικὸν Πόλεμον. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, δημοσιεύομε σήμερα τὸ κατωτέρω ἄρθρο τοῦ ἀντιναυάρχου Π. Ε. Κώνσια, ποὺ ἀναφέρεται στὴν κατάστασι τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηρύξεως τοῦ Βαλκανικοῦ Πολέμου.

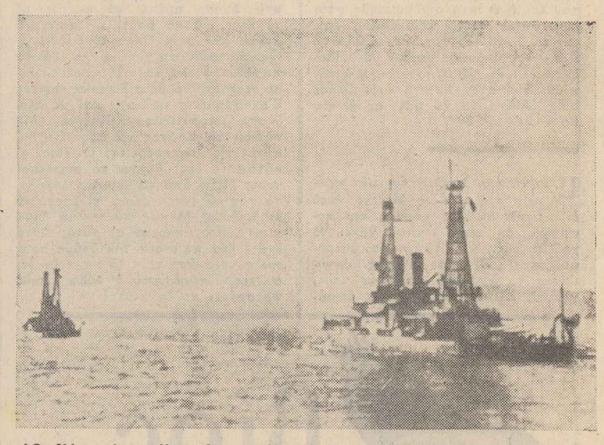

Ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἐνισχυμένος ἀπὸ τὰ δύο νέα θωρηκτά, καταπλέει στὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, γιὰ νὰ συμμετάσχη στὸν ἑορτασμὸ τῆς δευτέρας ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ Στόλος εἶχε πράγματι νὰ ἐπιτελέση κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους— βαρεῖαν καὶ σπουδαιοτάτην ἀποστολήν. Ἔπρεπε νὰ ἀσφαλίση τὰς ἑλληνικὰς θαλασσίας συγκοινωνίας, δηλαδὴ τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος διενεργεῖτο ἀποκλειστικῶς διὰ θαλάσσης, καθὼς καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἡ ὁποία συνετελεῖτο ἐπίσης κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν θαλασσίως. Ἔπρεπε, ἀκόμη νὰ κατακτήση τὴν κυριαρχίαν τοῦ Αἰγαίου, διὰ νὰ παρεμποδίση τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐμποδίση κάθε μεταφορὰν διὰ θαλάσσης τουρκικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὸ Μακεδονικὸν καὶ Θρακικὸν μέτωπον τοῦ πολέμου, κατὰ σαφῆ μάλιστα ἐπιταγὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ βαλκανικοῦ συμφώνου τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1912. Ἀντιπροσωπεύων δὲ μόνος ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ὁλόκληρον τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας (Σερβίας, Βουλγαρίας, Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Μαυροβουνίου), ἀνελάμβανε παμμεγίστας εὐθύνας διὰ τὸν καθολικὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπιτελικοὶ μελέτει ἐπὶ τῆς συγκρίσεως τῶν ναυτικῶν δυνάμεων Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, κατέληγαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ὑπελείπετο ὑλικῶς καὶ ἔπρεπε μὲ κάθε θυσίαν νὰ ἐνισχυθῆ περισσότερον. Ἀλλὰ ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ δὲν ἦτο εὐχερής, διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διὰ τὴν ἀγορὰν νέων πλοίων, ἔλειπεν ὁ ἀπαιτούμενος καιρός .Ἀφ' ἑτέρου οἱ Βαλκανικοὶ Σύμμαχοι ἐβιάζοντο νὰ κατέλθουν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον εἰς τὸν ἀγῶνα, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος — ὁ Ἐλευθέριοβ Βενιζέλος— δὲν ἤθελε νὰ χάση τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Τουρκίας. Ἡ δυσχερὴς θέσις εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε περιέλθει ἡ Ἑλλάς, συνεζητεῖτο εἰς ἀλλεπάλληλα πολεμικὰ συμβούλια.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος ἀντιμετώπιζε τὸ δυσχερέστατον πρόβλημα, ἂν ἡ Ἑλλὰς θὰ βαδίση μὲ τοὺς ἄλλους συμμάχους, ἂν ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίση τὸ κράτος τῆς θαλάσσης, παρ' ὅ

ἠχοι...

ΠΟΣΟ διαφέρει ἡ Πρωτεύουσα ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες φάνηκε προχθὲς στὴν Ἀθήνα. Ἡ Πρωτεύουσα, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἢ Ἀρειοπαγίτου, ὅπως λεγόταν παλαιότερα, πανηγύριζε. Ἡ πανήγυρις σὲ μιὰ ἐπαρχία ἀποτελεῖ ἕνα γεγονός. Σ' ἐμᾶς ἐδῶ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς περιοίκους τῆς ὁδοῦ Σκουφᾶ, ὅπου ὁ φερώνυμος ναὸς πολλοὶ λίγοι τὸ ἔνιωσαν. Τὸ κατάλαβαν ἐπίσης οἱ μαθηταί, ποὺ κατ' ἔθιμον διακόπτουν τὰ μαθήματα — στὴν Ἀθήνα μόνον — τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. Διακόπτουν; Τρόπος τοῦ λέγειν, ἀφοῦ μόλις τὴν προηγούμενη ἡμέρα ἄρχισαν. Τὸ κατάλαβαν ἐπίσης οἱ περιπατηταὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ τοῦ Συντάγματος ποὺ εἶδαν τὸ δρόμο φωταγωγημένο. Δηλαδὴ κ' ἐδῶ τὸ κατάλαβαν ὅσοι ...ρώτησαν γιατὶ φωταγωγήθηκε. Τέλος τὸ κατάλαβαν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν πολυκατοικιῶν ἀπὸ ὅπου πέρασε ἡ λιτανεία γιατὶ οἱ κατοικίες αὐτὲς σημαιοστολίσθηκαν. Ἄλλωστε εἶναι δικαιολογημένη ἡ ἄγνοια τῆς γιορτῆς, ἀφοῦ σήμερα στὴν Ἀθήνα οἱ Ἀθηναῖοι ἀποτελοῦν μιὰν ἐλαχίστην μόνο μειοψηφία. Ποιός, λοιπόν, νὰ γιορτάση; Οἱ ξένοι νὰ γιορτάσουν; Αὐτοὶ πανηγυρίζουν πηγαίνοντας στὴν ἰδιαιτέρα τους πατρίδα ὅταν αὐτὴ γιορτάζει.

ΚΑΙ μὲ τὴν εὐκαιρία ἂς δοῦμε ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ Ἅγιος Διονύσιος. Μέλος τοῦ Ἀρείου Πάγου, δηλαδὴ βουλευτὴς καὶ μέλος τοῦ περιφήμου κριτηρίου ποὺ συνεδρίαζε ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου παρὰ τὴν Ἀκρόπολι, πίστεψε ἀπ' ὅλους τοὺς Ἀθηναίους πρῶτος αὐτὸς στὸν Χριστό, ὅταν τὸ 50 μ.Χ. ἦλθε ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ ἐκήρυξε τὸν «Ἄγνωστον Θεὸν» στοὺς Ἀθηναίους. Κατὰ μίαν ἐκδοχὴν ἔγινε καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς νεοιδρυθείσης στὴν Ἀθήνα χριστιανικῆς ἐκκλησίας. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀπολύτως βεβαιωμένο γιατὶ ὑποστηρίζεται καὶ ἡ ἐκδοχὴ ὅτι διεδέχθη στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο τὸν πρῶτο ἐπίσκοπο, τὸν Ἱερόθεο, τὸν ὁποῖον ὁ Διονύσιος ὀνόμαζε «φίλον καὶ διδάσκαλόν του». Ὁ Διονύσιος γιὰ τὴν πίστι του στὸν Χριστὸ ἐμαρτύρησε στὴν Ἀθήνα τὸ 96 μ.Χ. σὲ ἡλικία 86 ἐτῶν.

ΕΠΙ τέλους, λαμβάνεται μία πρόνοια καὶ γιὰ τὴ Μύκονο, ποὺ ἐνῶ ἔγινε διεθνῶς γνωστὴ καὶ κοσμαγάπητη, σιγὰ - σιγὰ χάνει τὸ χρῶμα της, γιὰ τὸ ὁποῖο ὑπερηφανεύεται. Οἱ κάτοικοί της, ἀγνοώντας τὸ ἀπώτερο συμφέρον τους, γιὰ νὰ κάνουν περισσότερα δωμάτια πρὸς ἐνοικίασιν, γκρεμίζουν τὰ σπίτια τους καὶ χτίζουν νέα, χωρὶς καμμιὰ φροντίδα νὰ γίνουν αὐτὰ στὸν ρυθμὸ ποὺ εἶχαν τὰ παλιὰ ἀρχοντικά, αὐτὰ ποὺ προσήλκυσαν τοὺς ξένους. Ἂν κάπου - κάπου ὑπάρχει κανένα πραγματικὰ Μυκονιάτικο σπίτι, αὐτὸ σίγουρα ἀνήκει σὲ ξένο!

ΑΛΛΑ μήπως αὐτὰ συμβαίνουν μόνο στὴ Μύκονο; Ἡ ἄνοδος τοῦ κακῶς ἐννοουμένου βιωτικοῦ ἐπιπέδου κατέστρεψε τὸ χρῶμα τῶν περισσοτέρων νησιῶν μας. Μέσα στὴ Σκῦρο πρέπει νὰ ψάξετε μὲ τὸ κερὶ γιὰ νὰ βρῆτε... σκυριανὸ σπίτι. Καὶ στὴν Πάρο θὰ βρῆτε, ἀνάμεσα στὰ σπίτια μὲ τὰ ξύλινα παραθυρόφυλλα καὶ τὶς πόρτες, ἄλλα νεοκτισμένα μὲ σιδερένιες πόρτες διακοσμημένες μάλιστα καὶ μὲ ὁλόχρυσα μπρούτζινα κάγκελα. Μὰ πρέπει τὸ Κράτος νὰ φροντίζη γι' αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες; Οἱ ἴδιοι οἱ κάτοικοι δὲν ξέρουν τὸ συμφέρον τους; "Ἐξω ἀπὸ τὸ «κουλὲρ λοκάλ», τὸ τοπικό τους χρῶμα τί ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν; Μήπως τὰ παλιὰ ἔργα τέχνης ποὺ ὑπῆρχαν σ' αὐτή; Αὐτὰ ἕνα - ἕνα παίρνουν τὸν δρόμο τους πωλούμενα ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς νησιῶτες, τώρα ποὺ ἡ μόδα τοὺς προσφέρει καλὲς τιμές!

βίος καὶ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Τί ἄραγε νὰ σημαίνη αὐτὴ ἡ ἀνεπίσημος ἀπεργία τῶν ὁδοκαθαριστῶν; Ἐπίσημος ἢ ἀνεπίσημος τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἴδιο.

Τὸ ὅτι τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπάκινγχαμ, ἡ κατοικία τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τὸ Κοινοβούλιον δὲν διέφυγον τῆς κοινῆς μοίρας τὸ πρᾶγμα δὲν ἐκπλήσσει.

Εἰς τὸ Κοινοβούλιον μάλιστα ἀπὸ μακροῦ ὑπάρχουν ἀράχνες.

ΥΠΑΡΧΕΙ ὁ κίνδυνος νὰ μονοπωληθοῦν τὰ κατεψυγμένα ψάρια μὲ φυσικὸ ἐπακόλουθο νὰ δοθοῦν εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀκριβότερα.

Ἕως σήμερα τὸ μεγάλο ψάρι ἔτρωγε τὸ μικρὸ καὶ οἱ νοικοκυρὲς ἔτρωγαν τὸ μεγάλο καὶ τὸ μικρὸ σὲ τιμὲς ἀνταγωνιστικές. Τώρα τὸ ἐπαπειλούμενον τράστ θὰ αὐξήση τὴν τιμὴν εἰς ἕνα εἶδος λαϊκῆς καταναλώσεως.

Ἡ στήλη διαμαρτύρεται. Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀφωνότερη... ἰχθύος!

ΑΠΟ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον:

Ἐπειδὴ συνέστησεν εἰς τὸν ἐραστὴν τῆς θείας του νὰ διακόψη κάθε δεσμὸν μὲ αὐτήν, ὁ ἐραστὴς τοῦ φύτεψε μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι.

Τώρα ὁ δράστης ἄρχισε νὰ ἔχη σχέσεις... μὲ τὴν Ἀστυνομίαν!

Η ΚΗΛΕΡ ποὺ ὡς «κὼλ - γκέρλ» ἀνεστάτωσε μὲ τὰ ἐρωτικά της σκάνδαλα τὴν Μεγάλη Βρεταννία ἐξέδωσε τὰ ἀπομνημονεύματά της τὰ ὁποῖα μέχρι στιγμῆς τῆς ἀπέφεραν 1.500.000 δραχμὲς καὶ πολλὲς διαμαρτυρίες διότι τὸ ἔργο της εἶναι σκανδαλοθηρικό.

Ἡ ἴδια ἐρωτηθεῖσα σχετικῶς ἀπήντησεν:

«Δὲν περιέγραψα τὴν ζωὴν κομμιᾶς ὁσίας. Τὴν δική μου περιγράφω. Προκειμένου νὰ ἐκδίδωμαι, ἐκδίδω βιβλία!».

Δὲν ἔχει κι' ἄδικο.

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ὀπυρεώνει!

Τρεῖς κακοποιοὶ ἀφύγως ἐνδεδυμένοι εἰσῆλθον μὲ ὅλους τοὺς τύπους τοῦ «Σαβουὰρ Βίβρ» εἰς τὴν οἰκίαν τῆς χήρας ἰμπρεσσαρίου τοῦ Χόλλυγουντ καὶ ἔκλεψαν κοσμήματα ἀξίας ἄνω τῶν 100.000 στερλινῶν καὶ ἀπῆλθον.

Τόση ἦτο ἡ εὐγένειά των, ὥστε ἡ χήρα λέγεται ὅτι κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοὺς εἶπε:

«Νὰ ξανάρθετε!».

ΑΠΟ τὴν Κωνσταντινούπολι πληροφορούμεθα:

«Συνελήφθη ὁ Λιβανέζος ὑπήκοος Χαμὰν Ταπάρα, διότι ἐπεχείρησε νὰ ἐξαγάγη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὴν Τουρκία 2.067 χρυσὰ νομίσματα, συνολικοῦ βάρους 16 κιλῶν».

Ἀσφαλῶς, ὁ Χαμάν, θὰ ἀνεφώνησε κατὰ τὴν σύλληψί του:

— Ὄχ — ἀμάν!

ΑΥΤΑ *συμβαίνουν εἰς Παρισίους:*

«Ὁ Ζὰν Βερντέϊγ, ὑφηγητὴς Λυκείου γαλλικῆς πόλεως, συνελήφθη, διότι ἐκάπνιζε μὲ τοὺς μαθητάς του χασίς»...

Μ' ὅ,τι δάσκαλο καθήσης, τέτοια γράμματα μαθαίνεις... Ἀλλὰ ἡ Ἀστυνομία ἔθεσε τέρμα στὴν διδασκαλία τοῦ... φιλοπρόοδου καθηγητοῦ, διαπιστώσασα τί καπνὸ φουμάρει!

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 6 ΦΙΛΕ
ΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 6 ΦΙΛΕΛ
ΕΛΛΗΝΩΝ 6 ΦΙΛΕΛΛΗ
ΛΗΝΩΝ 6 ΦΙΛΕΛΛΗΝΩ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩ
ΛΕΛΛΗΝΩΝ
ΝΩΝ 6 ΦΙΛΕ
ΛΛΗΝΩΝ
6 ΦΙΛΕΛΛ
ΕΛΛΗΝΩΝ

Τὸ Πρατήριον χειροποιήτων ταπήτων του Ε.Ο.Ε.Χ. μετεφέρθη ἐκ τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου εἰς τὴν ὁδὸν ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 6 (Πλ. Συντάγματος). Τηλ. 224.491.

10ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ἐντυπώσεις — κριτικὴ τοῦ ἀπεσταλμένου μας κ. ΤΩΝΗ ΤΣΙΡΜΠΙΝΟΥ

Αἰσιοδοξίας καὶ ἐλπίδων συνέχεια...

Ὁ Χρῆστος Πολίτης καὶ ἡ Σοφία Ρού μπου στὸ «Κορίτσι τοῦ 17», τοῦ Πέτρου Λύκα, ποὺ προεβλήθη χθὲς στὴν Θεσσαλονίκη. Σύγχρονη μορφὴ κινηματογραφικῆς ἐκφράσεως δια κρίνει τὴν ταινία

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ «ΚΑΣΤΟΡΙΑ» - «ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ 17»

ΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ, μὲ τὶς ὁποῖες μᾶς γέμισαν προχθὲς οἱ νέοι, μὲ τὴν προβολὴ τῶν μικροῦ μήκους ταινιῶν τους, ἦταν καὶ χθὲς διάχυτες στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Φεστιβάλ. Τὸ ντοκυμανταίρ τοῦ Τάκη Κανελλόπουλου «Καστορ'ά» καὶ ἡ μεγάλου μήκους ταινία τοῦ Πέτρου Λύκα «Τὸ κορίτσι τοῦ 17» βρίσκονταν σ' αὐτὸ τὸ κλίμα. Στὸ μεταξύ, ἐνῶ πλησιάζει ἡ ἡμέρα ἀπονομῆς τῶν βραβείων πλῆθος καλλιτεχνῶν, — σκηνοθέτες, ἠθοποιοί, παραγωγοί— ἀγωνιοῦν γιὰ τὰ ἀποτελέσματα. Οἱ συζητήσεις γύρω ἀπὸ τὶς (ἐπικείμενες) ἀποφάσεις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς ἔχουν ἀρχίσει ἔντονες κι' ὅσο πλησιάζουν οἱ ὧρες (τὰ βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθοῦν αὔριο βράδυ) τόσο κορυφώνεται ἡ ἀγωνία.

Κριτικὴ

«ΚΑΣΤΟΡΙΑ»: Στὸ ντοκυμανταίρ τοῦ Τάκη Κανελλόπουλου κυριαρχεῖ, ὅπως καὶ στὶς προηγούμενες δουλειές του («Οὐρανός», «Ἐκδρομή», «Παρένθεσι», «Μακεδονικὸς γάμος») ἡ μαγεία τῆς φωτογραφίας. Τὰ ἀντικείμενα, οἱ χῶροι, τὸ τοπίο, τὰ παλιὰ ἀρχοντικά, οἱ παλιὲς ἐκκλησίες, ἡ μεγάλη λίμνη ποὺ χαράζει τὴν γραμμὴ τῆς πόλεως, δίνονται τυλιγμένα μὲ τὴν ἀχλὺ τῆς ποιήσεως. Ὁ θεατὴς δέχεται τὴν μαγεία. Ἡ μοναδικὴ ἀντίρρησι εἶναι: ἡ «Καστοριά» δὲν εἶναι ἕνα «καθαρὸ» ντοκυμανταίρ.

Ἀλλά, ὁ Τάκης Κανελλόπουλος δὲν τὸ ἐπεδίωξε. Ὁ ὑπότιτλος τῆς ταινίας του εἶναι: «Ἡ ἀναζήτησι τῆς ψυχῆς μιᾶς πόλης». Συντελεστὴς καὶ πολύτιμος συνεργάτης ὁ φωτογράφος Γ. Ἀντωνάκης. Ἡ μουσικὴ τοῦ Νίκου Μαμαγκάκη δὲν εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνη μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ταινίας.

«ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ 17»: Τὸ πρωτότυπο θέμα, ἡ ἐνδιαφέρουσα δράσις καὶ πλοκὴ τοῦ σεναρίου (τόγραψε ὁ σκηνοθέτης τῆς ταινίας Πέτρος Λύκας) προσελκύουν, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ. Σκηνοθετικά, ὁ Π. Λύκας ἔχει δώσει γοργὸ ρυθμὸ στὴν ταινία, ἡ ὁποία γενικὰ διακρίνεται ἀπὸ σύγχρονη μορφὴ κινηματογραφικῆς ἐκφράσεως. Ἡ διάπλασι καὶ προβολὴ τοῦ χαρακτήρος τῶν ἡρώων ἀποδίδονται ἀνάγλυφα καὶ τὸ τέλος τῆς ταινίας διαγράφεται μὲν σὰν «χάππυ - ἔντ», ἀλλὰ δὲν εἶναι παρὰ ἡ συμπύκνωσι τῆς δραματικότητος, ποὺ ἔχει ὁλοκληρωθῆ ἀπὸ σκηνὴ σὲ σκηνή. Ἀπόλυτα ἱκανοποιητικὴ ὑπῆρξε ἡ ἑρμηνεία ὅλων τῶν ἠθοποιῶν. Ὁ Χρῆστος Πολίτης, ποὺ ἐφέτος ἔχει σημειώσει ἔντονη παρουσία στὶς ταινίες τοῦ Φεστιβάλ, ἔχει διαπλάσει μὲ λιτὴ ἐκφρασι, χωρὶς ὑπερβολές, τὸν χαρακτήρα τοῦ ἰδεολόγου νέου, ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὸ ἰδανικό του. Τὸν δύσκολο ρόλο τῆς ψυχασθενοῦς νέας ἐρμηνεύει μὲ πολλὴ ἄνεσι ἡ Σοφία Ρούμπου. Οἱ Κ. Καζάκος, Λυκ. Καλλέργης, Ζώρας Τσάπελης καὶ Γιάννης Ἀργύρης, μὲ τὴν γνωστὴ ἐμπειρία τους, συμπληρώνουν τὸ νέο ζευγάρι. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναφερθοῦν καὶ οἱ ἑρμηνευταὶ τῶν ἄλλων ρόλων γιὰ τὴν σωστή τους ἀπόδοσι. Ὁ Νάσος Κεδράκας, ὁ Χρῆστος Ζορμπᾶς, ὁ Λάκης Τεάζης. Ἡ φωτογραφία τοῦ Χρήστου Μάγκου, ἡ μουσικὴ τοῦ Μίμη Πλέσσα καὶ τὸ σκηνικὸ ντεκὸρ τῆς Νερίνας Λιμπεροπούλου, εἶναι ἀπὸ τὰ ἀξιοσημείωτα στοιχεῖα τῆς ταινίας.

ΤΩΝΗΣ ΤΣΙΡΜΠΙΝΟΣ

Ἀπόηχοι...

Δημόσια συζήτησι ὠργάνωσαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ Γιῶργος Ἐμιρζᾶς καὶ οἱ ὑπόλοιποι «ἀπορριφθέντες» τῆς Ἐπιτροπῆς Προκρίσεως σὲ ἐξωφεστιβαλικὸ χῶρο. Συγκεκριμένα, στὸ ξενοδοχεῖο «Ἐγνατία».

Αὔριο, στὶς 11 τὸ πρωί, οἱ «Διάλογοι τοῦ Λουκιανοῦ» τοῦ Γ. Ἐμιρζᾶ καὶ οἱ ταινίες μικροῦ μήκους τῶν ἄλλων «ἀπορριφθέντων», θὰ προβληθοῦν στὸν κινηματογράφο «Μέγας Ἀλέξανδρος» μὲ πρωτοβουλία τῶν ἰδίων.

Σήμερα...

Οἱ προβολεῖς σβήνουν ἀπόψε. Τὸ 10ο Κινηματογραφικὸ Φεστιβὰλ Θεσσαλονίκης κλείνει. Αὔριο, τὴν ἴδια ὥρα, ἡ ἀγωνία θὰ φθάση στὸ κατακόρυφο. Ἡ Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπονείμη τὰ βραβεῖα της. Σήμερα θὰ προβληθοῦν:

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ: Στὶς 4, ἡ τσεχοσλοβακικὴ ταινία «Ἡ καταδίωξι ἑνὸς μελλοθανάτου», τοῦ Ἔντουϊν Μπόνεκ.

Στὶς 6.30, τὸ μιούζικαλ «Γλυκειὰ Τσάριτου», μὲ σκηνοθεσία καὶ χορογραφίες τοῦ Μπὸμπ Φὸς καὶ πρωταγωνιστὰς τὴν Σίρλεϊ Μὰκ Λέην καὶ τὸν Σάμμυ Νταίηβις.

ΤΟ ΒΡΑΔΥ: Στὶς 10.30 «Λησταὶ στὴν Ἀθήνα», τοῦ Βαγγέλη Σερντάρη, μὲ φωτογραφία Ν. Καβουκίδη, μουσικὴ Γ. Θεοδοσιάδη καὶ πρωταγωνιστὰς τὸν Ἀνέστη Βλάχο καὶ τὴν Εὔα Φρυδάκη.

ΟΤΑΝ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΙΝΕΣ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΣΕ'Ι'Κ!...

Μερικοὶ λένε, πῶς οἱ γυναῖκες, ποὺ ἀσκοῦν δημόσια ἐξουσία, ἢ ποὺ ἀνακατεύονται μὲ ἐπιχειρήσεις, εἶναι ἀδέξιες στὶς διασκεδάσεις καὶ τοὺς χορούς. Τὴν κατηγορία αὐτὴ ἀντικρούει, στὴν πράξι, ἡ Ἀγγλίδα ὑπουργὸς Ἐργασίας! Χορεύει θαυμάσια τὸ σεΐκ, ἀλλὰ καὶ τὸ «τζέρκ» (ἕνα σοῦπερ μοντέρνο χορό). Αὐτοσχεδιάζει, μὲ ἄνεσι, δικές της φιγοῦρες καὶ συγχρονίζεται, μὲ χάρι, στὸ ρυθμὸ τῆς ὀρχήστρας. Στὴ φωτογραφία, ἡ Ἀγγλίδα ὑπουργὸς τὴν στιγμὴ ποὺ γορεύει ἔξαλλα «τζέρκ» σ' ἕνα νυχτερινὸ κέντρο τοῦ Λονδίνου.

Πές μου πῶς ξυρίζεσαι νὰ σοῦ πῶ.. τὶ γένεια ἔχεις!..

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΡΕΥΝΑ

Περίπου οἱ ἕξι στοὺς ἑκατὸ Ἀθηναίους χρησιμοποιοῦν ἠλεκτρικὴ ξυριστικὴ μηχανή. Μιὰ ἔρευνα μὲ ἐπισκέψεις σὲ 525.000 κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἀπέδειξε ὅτι: Στὴν Ἀθήνα 5,87% χρησιμοποιοῦν ἠλεκτρικὴ ξυριστικὴ μηχανή, στὴ Θεσσαλονίκη 4,71%. Στὴν καθαρὰ ἀστικὴ περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν τὸ ποσοστὸ ἀνεβαίνει σὲ 7, 04%, στὰ προάστια καὶ τῆς συνοικίες κατεβαίνει σὲ 4,98%. Στὴν ἀστικὴ περιοχὴ Πειραιῶς σὲ 4,17% καὶ τὰ προάστια καὶ τὶς συνοικίες τοῦ Πειραιῶς σὲ 2,73%, ἐνῶ στὰ προάστια τῆς Θεσσαλονίκης σὲ 4, 03%. Τὸ ρεκὸρ κατέχει ἡ περιοχὴ Παλαιοῦ Φαλήρου μὲ 20,63% καὶ ἀκολουθοῦν, τὸ Κολωνάκι μὲ 18%, ἡ Φιλοθέη μὲ 16% καὶ τὸ Καλαμάκι μὲ 14,07%. Ἀντίθετα στὸν Ταῦρο τὸ ποσοστὸ εἶναι μόλις 0,78% καὶ στὸ Αἰγάλεω σὲ 0,16%. Τὴν ἔρευνα διενέργησε τὸ Ἰνστιτοῦτο Προωθήσεως Πωλήσεων.

Ὁ Κόρντοβα ἐπεσκέφθη τὸν κ. Βοβολίνη

Τὸν ὑφυπουργὸ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Βοβολίνη ἐπισκέφθησαν χθὲς τὸ πρωΐ, ὁ Ραφαὲλ ντὲ Κόρντοβα καὶ τὸ συγκρότημά του. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἐπέδωσεν, ἐκ μέρους τοῦ Προωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, διάφορα μικρὰ ἀναμνηστικὰ δῶρα στοὺς Ἱσπανοὺς καλλιτέχνες. Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Βοβολίνης ἐδέχθη τὸν ἀντιπρόσωπο τῆς δυτικογερμανικῆς Ραδιοφωνίας δρα Βόλφγκανγκ Ρίεγκερ.

...καὶ ἀπόηχοι

2.500 ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΣΧΟΥΝ ΑΠΟ ΑΝΑΙΜΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ κ. Ν. ΜΑΤΣΑΝΙΩΤΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «Ν. Π.»

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ἄλου τοῦ κόσμου γιορτάζουν αὔριο. Μιὰ ἡμέρα ὁλότελα δική τους: χαρές, παιγνίδια, ξεφαντώματα... Ὡστόσο ὅμως: «Τουλάχιστον 2.500 παιδιὰ στὴ χώρα μας πάσχουν ἀπὸ ἀναιμία...». Αὐτὰ μᾶς εἶπε ὁ καθηγητὴς τῆς Παιδιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Νικόλαος Ματσανιώτης.

ΑΦΟΡΜΗ στάθηκε τὸ ΥΙ Παιδιατρικὸ Συνέδριον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Μεσογείου ποὺ συνῆλθε πρόσφατα στὴν Ἀθήνα ὑπὸ τὴν προεδρίαν του.

Ἡ ἀναιμία Κούλεῦ, γνωστὴ καὶ ὡς μεσογειακὴ ἀναιμία, νόσος ἀνίατος μέχρι στιγμῆς, εἶναι κληρονομική. Γιὰ νὰ γεννηθῆ ἕνα παιδὶ μὲ ἀναιμία Κούλεῦ, θὰ πρέπει καὶ ὁ πατέρας του καὶ ἡ μητέρα του νὰ ἔχουν τὸ στίγμα τῆς νόσου. Ἕνα παιδὶ ποὺ γεννιέται μὲ θαλασσαιμία, μπορεῖ νὰ ξεπεράση καὶ τὴν ἐφηβικὴ ἡλικία. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα μοιραίως θὰ ὑποκύψη.

Πῶς θὰ κρατηθῆ στὴ ζωὴ ἕνα παιδὶ ποὺ γεννήθηκε μὲ τὸ τρομερὸ αὐτὸ στίγμα;

Ο κ. ΜΑ ΣΑΝΙΩΤΗΣ διευκρινίζει: «Οἱ συχνὲς μεταγγίσεις ἐπέτρεψαν στὰ πάσχοντα παιδιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν ἀπὸ πλευρᾶς βάρους καὶ ὕψους ἀπολύτως φυσιολογικά. Ἀντίθετα τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα στὰ ὁποῖα δὲν ἔγιναν οἱ ἀναγκαῖες μεταγγίσεις, ἐμφανίζουν συχνὰ εἰκόνα καχεξίας. Ἐπὶ πλέον τὰ παιδιὰ αὐτὰ στὰ ὁποῖα ἔγιναν συχνὲς μεταγγίσεις, ἐμφανίζουν καλύτερη ἀνάπτυξι, αἰσθάνονται φυσιολογικὰ καὶ κινδυνεύουν ὀλιγώτερο νὰ ὑποστοῦν λοιμώξεις ἀπὸ ἐκεῖνα στὰ ὁποῖα δὲν ἔγιναν μεταγγίσεις».

ΟΛΑ αὐτὰ ἀπετέλεσαν ἀντικείμενο συζητήσεως κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ΥΙ Παιδιατρικοῦ Συνεδρίου. Εἰδικότερα μάλιστα ἀνεκοινώθη σχετικὴ ἐργασία ἀπὸ τὸν Παιδιατρικὴ Κλινικὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ καθηγητὴς κ. Ματσανιώτης μὲ συνεργάτη του ἐπὶ τῶν ἐρευνῶν τῆς μεσογειακῆς ἀναιμίας τὸν ἐντεταλμένο ὑφηγητὴ κ. Χρῆστο Κατάμη.

ΚΑΤΑ γενικὴν ὁμολογίαν, ἡ ἐπιστημονικὴ στάθμη τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ΥΙ Παιδιατρικοῦ Συνεδρίου ἦταν πολὺ ὑψηλή. Μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ προέδρου τοῦ Συνεδρίου, ὁ κ. Ματσανιώτης μᾶς εἶπε: «Ἡ ἐπιτυχία τοῦ θεσμοῦ τῶν συνεδρίων αὐτῶν ὑπῆρξε τόσο μεγάλη ὥστε εἶναι βέβαιον ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ συμμετάσχουν καὶ οἱ ἐναπομένουσαι ὀλίγαι χῶραι τῆς Μεσογείου».

"Οπως εἶναι γνωστόν, στὴν Ἕνωσι τῶν Παιδιατρικῶν Ἑταιριῶν τῶν χωρῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Μεσογείου μετεῖχον ἀρχικὰ ἡ Αἴγυπτος, ἡ Συρία, ἡ Ἰορδανία, ὁ Λίβανος, τὸ Ἰράν, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς. "Ηδη ἔχουν προστεθῆ ἡ Κύπρος καὶ ἡ Τυνησία. Κατὰ τὴν διάρκεια δὲ τοῦ παρόντος Συνεδρίου ἡ Ἱσπανία, ἡ Γαλλία καὶ τὸ Ἰράκ.

«"Ενα ἄλλο γεγονὸς ποὺ ἐπικυρώνει τὴν ὑψηλὴ στάθμη τοῦ Συνεδρίου, παρετήρησεν ὁ κ. Ματσανιώτης, εἶναι ἡ συμμετοχὴ σ' αὐτὸ τοῦ προέδρου καὶ ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Διεθνοῦς Παιδιατρικῆς Ἑνώσεως, καθὼς καὶ περισσοτέρων τῶν 70 καθηγητῶν τῆς Παιδιατρικῆς, ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον».

Πρέπει νὰ τονισθῆ στὸ σημεῖο αὐτό, ὅτι στὸ ΥΙ Παιδιατρικὸ Συνέδριο, τὸ μεγαλύτερο ποὺ συνῆλθε στὴ χώρα μας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὁ ἀριθμὸς τῶν μετασχόντων συνέδρων ἀπὸ 42 χώρες ὑπερέβη τοὺς 1.300.

ΜΙΑ ἄλλη σοβαρὴ διαπίστωσις ποὺ ὀφείλεται καὶ αὐτὴ σὲ ἐργασία τῆς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς τοῦ κ. Ματσανιώτη — ἀνεκοινώθη στὸ Συνέδριον — εἶναι ἡ ἑξῆς: Τὸ 50% τῶν ὑγιῶν ἀρρενῶν τῆς χώρας μας πάσχουν ἀπὸ σιδηροπενικὴ ἀναιμία. Ὁ κ. Ματσανιώτης μᾶς ἐξηγεῖ: «Τοῦτο ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ τροφὲς ποὺ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος, στεροῦνται ἐπαρκῶν ποσοτήτων σιδήρου. Καθίσταται, λοιπόν, ἀναγκαία, κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴ τῆς ζωῆς, ἢ ἡ χορήγησις σιδήρου ὡς φαρμάκου, ἢ ἡ χορήγησις ἑτοίμων τροφῶν ἢ γάλακτος εἰδικῶς ἐνισχυμένων διὰ σιδήρου».

ΚΙ' ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ στὴν σκοπιμότητα τοῦ Συνεδρίου: «Ὁ θεσμὸς τῶν συνεδρίων αὐτῶν, λέγει ὁ κ. Ματσανιώτης, ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν κοινότητα τῶν προβλημάτων τῆς ὑγείας τοῦ παιδιοῦ στὸν χῶρο τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ ἐδιάζουσα αὐτὴ παθολογία ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν σὲ λόγους γεωγραφικούς, κατ' ἐξοχὴν ὅμως σὲ λόγους κοινωνικούς, οἰκονομικοὺς καὶ μορφωτικούς».

Ἐρωτήσαμε τὸν κ. Ματσανιώτη ποιὰ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη του, τὰ εὐρύτατα καθήκοντα τοῦ παιδιάτρου καὶ ἂν πιστεύη στὴν ἀναγκαιότητα τῆς συνεχοῦς ἐπιμορφώσεως αὐτοῦ. Μᾶς εἶπε: «Εἶναι πολὺ ἐκτεταμένο τὸ θέμα καὶ δὲν νομίζω νὰ μπορῆ νὰ καλυφθῆ στὸν περιορισμένο χῶρο μιᾶς ἐφημερίδος. Θὰ μποροῦσε, ὅμως, νὰ συμπυκνωθῆ σὲ δύο φράσεις ἀπὸ τὴν σχετικὴ ὁμιλία μου στὸ συνέδριο: «Ἡ λῆψις τοῦ πτυχίου τῆς Ἰατρικῆς δὲν ἀποτελεῖ οὔτε τὸ τέλος τῆς ἰατρικῆς ἐκπαιδεύσεως οὔτε τὴν ἀρχὴ τοῦ τέλους της, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς της». Καὶ ἐὰν ἐμεῖς οἱ παιδίατροι θέλωμε νὰ ἔχωμε ὀρθὴ θέσι στὴν εὔρυθμο διαμόρφωσι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, πρέπει νὰ γίνωμε ἀμφίβρομος γέφυρα διὰ τὴς ὁποίας θὰ ὁδεύουν ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ἀενάως αὐξανόμεναι καὶ μεταβαλλόμ